

عنوان مقاله:

باز بینی و نقد ادله فقهی حق حبس در نکاح مطابق ماده ۱۰۸۵ قانون مدنی

محل انتشار:

دانش حقوق مدنی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اکرم عبدالله پور - Assistant Professor of Jurisprudence and Fundamentals Islamic Law, Payame Noor University, Tehran, Iran

الهه عبدالعلی نژاد - The Graduate of Level F of the Seminary, Kerman, Iran

زهره خالقی - The Graduate of Level F of the Seminary, Kerman, Iran

خلاصه مقاله:

حق حبس به معنی حق خودداری یک طرف عقد معاوضی، از اجرای تعهد خود، تا اقدام طرف دیگر به اجرای تعهدش است. قریب به اتفاق فقها موافق اجرای حق حبس در عقود معاوضی هستند، ولی در رابطه با جریان حق حبس در نکاح بدین معنی که زوجه حق داشته باشد تا زمانی که مهر به طور کامل به او تسلیم نشده از ایفای وظایفی که در مقابل شوهرش دارد، امتناع کند مشروط به اینکه مهر او حال باشد و تمکین خاص صورت نگرفته باشد؛ آرای متفاوتی در میان فقها به چشم می‌خورد. مشهور فقها، با استناد به ادله مختلف مانند معاوضی بودن ماهیت عقد نکاح، روایات، اجماع، قاعده نفی ضرر و حرج و شرط عرفی ضمن عقد، بر مشروعیت این حق تاکید نموده‌اند. در این میان تعداد معدودی از فقها به مخالفت با جریان حق حبس در نکاح برخاسته و با مخدوش دانستن ادله و مبانی حق حبس در نکاح، منکر این مطلب شده‌اند. تنها ابن ادریس قایی به تفصیل در این رابطه است. ایشان جریان حق حبس را در صورت ایسار زوج صحیح دانسته و در صورت اعسار زوج، آن را نمی‌پذیرد. جستار حاضر با روش توصیفی-تحلیلی و با هدف تبیین و نقد دلایل قائلین به حق حبس در نکاح ضمن معرفی دیدگاه‌های مختلف فقهای امامیه و مبانی ایشان در خصوص حق حبس در نکاح، به این مسئله پرداخته و از این رهگذر حق حبس در نکاح را نفی می‌کند.

کلمات کلیدی:

Keywords: Right to Imprisonment, right to refuse, obedience, marriage

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1562736>

